
Studentská umělecká akce Všemi (ne)smysly

Ohlédnutí za „Všemi (ne)smysly“ aneb co se píše a tvoří na fakultě

Vypadalo to na déšť, ale je stejné vedro jako loni. Jediné místo, kde je v Kampusu Hyberská příjemně, je místnost E0 – tedy sklep, kam se 28. června na chvíli schováváme před teplem, hlukem, povinnostmi a okolním světem s naší fakultní uměleckou akcí.

Název „Všemi (ne)smysly“ odkazuje jednak na loňský FHSFest, jehož téma bylo jen o závorku kratší, jednak na to, jak vzniká naše tvorba. Všemi smysly, to je jasné: píšeme o tom, co vidíme, co zažíváme na vlastní kůži či o čem slyšíme vyprávět naše kamarády, malujeme věci, kterých jsme se dotkli, či které se naopak dotkli nás, mluvíme o vůních rybízu, lesů po ránu a uhelných elektráren, zkrátka prožíváme a pak střiháme, kreslíme, skládáme. Není to ale jen to smyslové, často nám pod rukama vznikají až nesmysly – z našich snů, bláznivých nápadů, pocitů, jež nechápeme nebo chápat nechceme. Rozpracované se to třeba zdá nesmyslné, a přece závěrečná podoba díla sklídí spoustu úspěchu. V tvorbě se odráží smyslové vnímání i nesmyslné experimentování a náruč nejistoty, třeba té provázející tvorbu obrazu, co malujete už pět let. To všechno jsme chtěli ukázat.

(Foto: Barbora Lišková, Andrii Zaritskyi)

Rok je navíc dlouhý, a když není kde své umění ukazovat častěji, tak se člověku nashromáždí – proto jsme dodali podtitul „šuplíková“ tvorba. Autorské čtení bylo plné textů, které už chtěly ven a které měly i přes svůj exil v zásuvce stolu tolik co říct. Četli jsme básně z útržků nalezených v kapse oblíbené košile i ze starého vydání časopisu ještě z gymplu. Poprvé se experimentovalo i s hudebním doprovodem a vznikla z toho performance tak silná, že rezonovala ještě mnoho dní po akci. Stejně tak teskná veršovaná próza, veršovánky o chudých studentech a neuplatitelnosti humanitních studií, básně o tranzici, apatické generaci, komplikovaných vztazích a rozchodech mezi přáteli. Nejlépe se přece veršuje o hořkosladkých věcech.

Organizaci pohrobka loňského FHSFestu provázelo tolik komplikací a kiksů, že o tom snad napíšeme stand-up, ale vše důležité se nakonec povedlo – vznikla skvělá výstava, zazněly silné autorské texty a přišli lidi. A nic víc na oslavení konce roku snad nebylo potřeba.

A zatímco je léto v plném proudu, my už polehoučku diskutujeme nad podzimním festivalem na fakultě – máme z toho respekt, ale strašně se těšíme. Do kalendářů si poznačte 3. říjen!

Barbora Lišková